

1986 SAĖMONINGO TIKĖJIMO METAI

Šūkis: DIEVAS MŪSŲ PRIEGLAUDA IR STIPRYBĖ

VILNIAUS ARKIVYSKUPIJOS KLAUSIMU

Vyskupo Pauliaus Baltakio, O. F. M.
pasisakymas

Šių metų sausio 22 d. "Drauge" išspausdintas Algimanto Gečio straipsnis "Pasaulio Lietuvių Bendruomenės veikla dėl Vilniaus arkivyskupijos priskyrimo Lietuvai". Tame straipsnyje kalbama apie P. L. B. kraštų valdyboms išsiuntinėtą aplinkraštį kuriuo valdybos yra raginamos, remiantis 1983 m. P. L. B. seimo nutarimu, iki šių metų kovo 4 d., Šv. Kazimiero šventės, pasiūsti popiežiui prašymą, kad jis Vilniaus arkivyskupiją (tiksliau, Vilniaus arkivyskupijos dalį, kuri Sovietų yra priskirta okupuotai Lietuvai) — priskirtų prie Lietuvos bažnytinės provincijos. Toliau straipsnyje teigiama, kad artėjanti 600 metų krikščionybės Lietuvoje sukaktis sudaro "tinkamą ir nepakartojamą progą Vilniaus arkivyskupijos klausimą išspręsti Lietuvos naudai". Jūsų Ekscelencija esate paskirtas vyskupu lietuviams katalikams, gyvenantiems už Lietuvos ribų, ir taip pat esate vyriausias krikšto jubiliejaus minėjimo pasirengimo vadovas. Jūs turėjote audijenciją su Šv. Tėvu, kalbėjotės su Vatikano valstybės sekretorium kardinolu Casaroli bei kitais aukštais Vatikano pareigūnais ir buvote susitikęs su Lietuvos vyskupų konferencijos pirmininku arkiv. L. Poviloniu: būtų įdomu sužinoti, ką jūs galvojate apie tam straipsnyje keliamus klausimus.

1. Klausimas. Kokia yra dabartinė Vilniaus arkivyskupijos padėtis?

Atsakymas. Lenkijai okupavus Vilniaus kraštą, Tarptautinė Ambasadorių konferencija 1923 metais, nepaisydama Lietuvos vyriausybės protesto, lenkų užgrobtas Vilniaus sritis pripažino Lenkijai. Kadangi užgrobtas Vilniaus kraštas tarptautine ambasadorių sutartimi buvo pripažintas Lenkijai, Vatikanas 1925 metais darydamas konkordatą su Lenkija, Vilniaus krašto vyskupiją prijungė prie Lenkijos bažnytinės provincijų. Bet kai 1939 m. Vilniaus arkivyskupas Jalbzykowski persikėlė į Lenkiją, jo jurisdikcija Lietuvoje pasilikusiai arkivyskupijos daliai pasibaigė. Vatikanas, neatsiklausęs Lenkijos, kaip to reikalavo konkordatas, tai Vilniaus arkivyskupijos daliai paskyrė lietuvių vyskupą M. Reinj. Jam

Apaštalinis Vilniaus arkivyskupijos administratorius vyskupas JULIJONAS STEPONAVIČIUS, ištremtas iš savo arkivyskupijos į Zagarę. Š. m. sausio 24 d. suėjo 25-ri metai jo tremčiai. Š. m. birželio 21 d. jam suėis 50 metų kunigystės ir š. m. spalio 18 d. — 75-ri metai amžiaus. Nuotraukoje šalia vyskupo — dabartinis Vilniaus arkivyskupijos valdytojas kun. ALGIRDAS GUTAUSKAS vienos iškilmes metu Vilniuje

žuvus Sovietų kalėjime, paskyrė vysk. K. Paltaroką, o šiam mirus: — vysk. J. Steponavičių. Dėl šio patvarkymo smarkiai reagavo Lenkijos ambasadorius Romoje, nurodydamas, kad yra pažeisti konkordato nuostatai. Vatikanas į tai nekrepė dėmesio.

Dabartinė Lietuvai priskirta Vilniaus arkivyskupijos dalis neturi jokių ryšių su Lenkijos bažnytine provincija. Ji yra pilnai įjungta į Lietuvos vyskupų konferenciją. Pagal oficialų Vatikano leidinį "Anuario Pontificio, 1985" Vilniaus apaštališkuoju administratoriumi yra vysk. J. Steponavičius ("impedito" — sutrukdytas eiti pareigas) ir Vilniaus arkivyskupijos adresas yra: Kretingos g. 16, Vilnius, Lietuva, Lithuania (p.643-644). 1983 m. Sovietams neleidus vysk. Steponavičiui atvykti Romon vizitui "ad limina", Vilniaus arkivyskupijos valdytojas kun. Gutauskas buvo popiežiaus priimtas kartu su Lietuvos vyskupais.

2. Klausimas. Kaip Vatikanas sprendžia panašius tarptautinius teritorinius

klausimus?

Atsakymas: Vatikanas nesprenžia tautų ar valstybių sienų. Kol sienos nėra nustatytos tarptautinėmis sutartimis, teisėtai ar neteisėtai naujai prijungtas sritis Vatikanas pasiima tiesioginė savo globon ir paveda valdyti apaštališkiems administratoriams, o ne ordinarams vyskupams. Vatikanas tik tuomet daro oficialius galutinius patvarkymus, kai teritoriniai klausimai esti išspręsti tarptautinėmis sutartimis. Pavyzdžiui: a. Prieškarinės Vokietijos rytinės sritys po II-jo pasaulinio karo buvo priskirtos Lenkijai. Ilgą laiką jos buvo valdomos apaštališkųjų administratorių ir tik 1972 m. V. Vokietijai ir Lenkijai pasirašius sutartį sienų klausimu, tų sričių vyskupijos buvo prijungtos prie Lenkijos bažnytinės provincijos ir paskirti vyskupo ordinarai: b. Panašiai atsitiko ir su tomis vyskupijomis, kurios atiteko Rytų Vokietijai. Kai R. Vokietija galutinai susitarė dėl sienų, tada Šv. Sostas sutvarkė R. Vokietijos vyskupijas, tačiau jas paliko savo tiesioginėje priklausomybėje. Prieš tai minėta-

SEMANARIO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cr\$. 150.000 0

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikoje 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 250.000

Užnojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anūncios)

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija netaiso.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taisy bei tvarko savo nuožiūra.

Pavardę pasirašyti straipsniai nebūtina išreikšti Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVENAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Mooca - CEP 03124

São Paulo - Brasil

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cr\$. 2.500

į P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.

I tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 200.000

mokami už skilties (Coluna) centimetrai Cr. 10.000

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

me Vilniaus krašto klausime ne Vatikanas nustatė Vilniaus priklausomybę, bet Tarptautinė Ambasadorių konferencija. c. Ir dabartinio Sovietų Sąjungos savavališko Vilniaus krašto padalinimo Lietuvai, Lenkijai ir Gudijai Vatikanas nepripažįsta ir, sprendžiant iš Vatikano politikos, nepripažįs, kol nebus nustatytos sienos tarptautine sutartimi.

3. Klausimas. Ar iš viso yra galimas šiuo metu Vilniaus arkivyskupijos statuso pakeitimas?

Atsakymas. Kaip minėjau atsakydamas į antrąjį klausimą Vatikanas oficialių pakeitimų nedaro, kol pasikeitusių sienų klausimai nėra tarptautinėmis sutartimis sutvarkyti. Lietuvai priklauso visas Vilniaus kraštas, ne tik jo dalis. Sovietų Sąjunga Vilniaus arkivyskupiją suskaldė į tris dalis. Lenkijai ir Lietuvai priskirtos dalys turi apaštališkuosius administratorius, o Gudijai Sovietų Sąjunga neleidžia skirti jokio apaštališkojo administratoriaus. Vienas aukštas Vatikano pareigūnas pakartotinai pareiškė, kad Vatikanas šiuo metu savo laikysenos nepakeis, nes priešingu atveju reikėtų Sovietų vienašališkai nubrėžtų sienų ir tuo pačiu Lietuvos aneksijos pripažinimą. Pagal jį sovietai seniai to siekia tik dėl savo, o ne bažnytinių interesų.

4. Klausimas. Straipsnyje teigiama, kad artėjanti Lietuvos krikšto 600 metų sukaktis sudaro ypatingai tinkamą, nepakartojamą progą išspręsti Vilniaus arkivyskupijos klausimą Lietuvos naudai.

Atsakymas. Šv. Tėvas yra mums labai palankus ir puikiai supranta, kaip jautrus yra mums Vilniaus klausimas. Bet, kaip minėjai anksčiau, šio klausimo išsprendimas yra surištas su Lietuvos aneksija ir Sovietų Sąjungos savavališko Vilniaus krašto sienų nustatymo nepripažinimu. Turint tai galvoje, aš manau, kad

Šv. Tėvui būtų labai sunku surasti magišką formulę, pagal kurią galėtų patenkinti mūsų prašymą nepažeidžiant Lietuvos valstybinių interesų. Gi kiekvienas nepatenkintas prašymas savaime sukelia tam tikrą nepasitenkinimą, erzė. Todėl man atrodo, kad suplakti religinį momentą – tautos krikštą – su painiu politiniu klausimu būtų neracionalu; galime sudrumsti visą jubiliejaus nuotaiką, jubiliejaus, kuriam taip vieningai ruošiamės.

5. Klausimas. Visiems yra žinoma, kad Jūs gražiai bendradarbiaujate su P.L.B. ir kad ji yra įsijungusi į Centrinį Lietuvos krikšto jubiliejaus komitetą, o jos atstovas įeina į vykdomąjį komitetą. Iš Jūsų čia duoty atsakymų aiškėja, kad Jūs nepritariate, kad P.L.B. seimo nutarimas būtų vykdomas šiuo metu. Ar tas nuomonų skirtumas nepakenks tolimesniam bendradarbiavimui ypač jubiliejaus pasiruošime?

Atsakymas. Aš labai vertinu P.L.B. visuomeninį ir kultūrinį darbą ir esu dėkingas už nuoširdų bendradarbiavimą. Taip, šiuo klausimu mūsų nuomonės skiriasi, bet esmėje turbūt dėl skirtingų informacijos šaltinių ar jų interpretacijos. Turėjimas skirtingos nuomonės viename ar kitame dalyke nėra jokia kliūtis nuoširdžiam bendradarbiavimui siekiant bendro tikslo. Prieš mūsų akis stovi didelės reikšmės uždavinys – krikščionybės reikšmės lietuvių tautai išryškėjimas ir religinis atsinaujinimas. Tiek pasaulio Lietuvių Bendruomenės valdyba, tiek atskirų kraštų Lietuvių Bendruomenės yra pakartotinai pareiškusios, kad glaudžiai bendradarbiaus ir vieningai dirbs Lietuvos krikšto jubiliejaus minėjime.

**LIETUVIŠKOS SPAUDOS RĖMĖJAI
YRA SAVOS TAUTOS GYNĖJAI**

VIENYBĖJE SU KENČIANČIA IR KOVOJANČIA TAUTA

Ta vienybė gražiausiai ir stipriausiai pasireiškia, skaitant Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronikas, jas skleidžiant laisvajame pasaulyje ir aukomis remiant jų leidimą.

LKB Kronikos jau keturiolikti metai leidžiamos slaptai pogrindyje, rusų komunistų pavergtoje Lietuvoje, yra nepaprastos reikšmės įvykis lietuvių tautos gyvenime. Jis išjudino, sujungė ir uždegė lietuvius, nepaisant persekiojimų, drąsiai kovoti už tikėjimo ir tautos laisvę.

Lietuvos Kronikos sąjunga slaptais keliais gautas LKB Kronikas leidžia tomais lietuvių, anglų, ispanų ir prancūzų kalbomis. Jau išleista 10 tomų 53.000 knygų tiražu. Baigiamą paruošti LKB Kronikos anglų ir ispanų kalbomis šeštieji tomai ir prancūzų kalba I ir IV tomai, kurie 1986 metais bus leidžiami.

LKB Kronikos anglų, ispanų ir prancūzų kalbomis septintieji tomai ir lietuvių kalba VIII tomas ruošiami išleisti 1986 metų pabaigoje, kurie bus skiriami Lietuvos krikšto 600 metų sukakčiai paminėti.

LKB Kronikos knygos siunčiamos į 138 valstybes: universitetų ir kolegijų bibliotekoms, spaudai, radijo ir TV stotims, katalikų ir nekatalikų vyskupams, vienuolynams, žinių agentūroms, žymiausioms organizacijoms, aukštiems valdžios pareigūnams, kai kuriems užsienio diplomatams ir visoms tarptautinėms organizacijoms. Tų daugelio tomų leidimas ir skleidimas laisvajame pasaulyje dideliais tiražais reikalauja, aišku, labai didelių sumų lėšų.

ŠVEDŲ LAIKRAŠTIS APRAŠO LIETUVIO PABĖGIMĄ

Stokholmo dienraštyje Dagens Nyheter (1985.IX.29) plačiai aprašytas Alfonso Sakausko pabėgimas į Švediją. Į Elando salą jis atplaukė rugpjūčio 4 d. iš sovietinio žvejų laivo. Švedų korespondentui 26-metis pabėgėlis pasakojo, kad jis niekad nelaikė Sovietų Sąjungos savo "tėvyne". Tėvynė jam esanti Lietuva. Sakauskui keliant po Sovietų Sąjungą, rusai dažnai jo klausdavę, kodėl lietuviai jų nemėgsta ir kodėl jie "tokie fašistai". Sovietinė propaganda jo nepaveikusi ir jis niekad netikėjęs, kad amerikiečių raketos grėsia taikai. (ELTA)

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coe ho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-4886

CIRURGIOS DENTISTAS

Dr. Jonas Niciporciukas

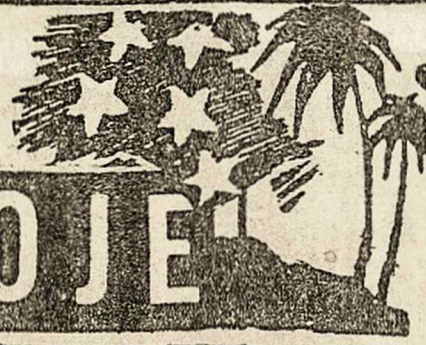
Dr. Paulo R. Niciporciukas

Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206 - 10 and.

V. Prudente - Fone: 273-6696

LIETUVIAI PIETŲ AMERIKOJE

A.D.P.

KAIP SANKASIMIERIEČIAI ŠVENČIA ŠV. KAZIMIERA

Venezueloj, 90 km nuo Caracas miesto, yra mažas miestelis (7.000 gyventojų), pavadintas mūsų Šventojo vardu: SAN CASIMIRO. Tą patį vardą turi ir parapijos bažnyčia. Parapiečiai turi didelį pamaldumą i šv. Kazimierą. Bažnyčios viduj yra Šventojo statula, kurią vadina "Milagrosa imagem de San Casimiro" ir kuri šventės metu iškilmingoj procesijoj nešama aplink Bblivaro aikštę.

Lapely, kurį išleido šventės komitetas, yra atvaizduotas šv. Kazimieras jauno didiko uniformoj pagal senesniųjų laikų ispanų madą (frakas perjuostas per dešinį petį plačia juosta, ilgos kojinės o trumpos kelnaitės, prie diržo trumpis kardas); kairėj rankoj laiko pintinę su duona, o dešine ranka duoda kepalėlj duonos ranką ištiesusiam vargšui, kuris, atskira statula, procesijos metu nešamas kartu. Ir informacija: "Nuo 1783 metų San Casimiro gyventojai kasmet švenčia jo šventę. Religine dvasia sektinas jo pavyzdys: gerumas, meilė, rūpinimasis beturčiais. Lai mūsų Globėjas mums išprašo iš Dievo palaimos ir daug malonių".

Duodamas trumpą "jo gyvenimo" apybraižą (su vida), neina j mums svarbias smulkmenas: gimė karaliaus rūmuose Krokuvoj (nemini valstybės); motina — Austrijos karalaitė; iš tėvo (kokios kilmės ar tautybės?) paveldėjo dorybes... Būdamas 25 metų, mirė motinos glėby. Gardino pily, Lietuvoj (en el castillo de Gardinas, en Lituania).

Šventės programoj: kovo 1,2 ir 3: tridienis. Kovo 4: 5 val. ryto: pažadinimas su muzika, skambinant varpais, šaudant raketom. 11,30 val., koncelebrutinės Mišios šv. Kazimiero, garbingojo visos bendruomenės Globėjo, garbei. Prieš Mišias — padalinimas "Duonos-relikvijos (Pan Reliquia), kurią dovanoja

tokia ir tokia ponia. Tą duoną, kurią prieš Mišias kunigas pašventina, sankasimieriečiai labai brangina — ir ypač ja dalinasi kam nors susirgus.

8,30 val. vak.: Iškilminga procesija su Šventojo statula aplink Plaza Bolivar aikštę.

Lapelis užbaigiamas su "mūsų dideliu kvietimu visiems gyventojams su tikru entuziazmu ir krikščionišku brolišku vieningai švęsti mūsų Globėjo šventę".

St. Petersburg, 1986.I.25 d.

KOLUMBIJOS LIETUVIŲ UŽMIRŠTOSIOS LIETUVYBĖS VARDU

Man malonu išreikšti padėką už vaizdagarsinės medžiagos parūpinimą šiems mieliems ir vaisingiems St. Petersburgo lietuvių kolonijos nariams:

A. Aleksiejūnui su Ponia; Foto veteranui V. Augustinui; Bronei ir Jonui Balniam; Eugenijai Bogutienei ir M. Peteraitienei už pasirodymą su Saulės mokyklėlės mokiniais, kur su išskirtiniais gabumais pasireiškė A. Bobelytė; Justui Dirginčiui su Ponia; Jankauskienei Leontinai, kurios buto lietuviškuosius rodinius nespėjau nufilmuoti dėl laiko stokos; Rožei Gražinai Jasinskienei už miesto vaizdų apibūdinimus; iš Bostono persikeliančiam Gintarui Karosui; Petronėlei ir Leonui Krajauskams ne tik už lietuviškojo kampelio rodinius, bet ir už ypatingą tėviškąją globą manimi rūpinantis nuo sausio 4 iki 25 dienos; Lietuvių Klubo Pirmininkui Klemui Jurgėlai už manęs pristatymą gausiam svečių būriui sausio 4 d.; Emilijai ir Stepui Lungiam su iš Lietuvos atvykusi broliu Kaziu, kurio atsivežtosios krūminės teko paragauti ir pamatyti kaip tebėra suvynioti lietuviški saldainiai; Zigmantui Radvilai su Ponia, kurių dėka sekantį kartą jau galėsiu pademonstruoti tobulesnį filmavimo būdą; Poniai Sumanienei, besiruošiančiai iš Lietuvos atsivežti vėl naujų rodinių; Bronei ir Juozui Taorams už ypatingai gausų rodinių rinkinį; Antanui Tauginui su Ponia už apsiėmimą pagloboti Kolumbijos Lietuvių Fondo St.

Petersburgo KASOS skyriuje ir už roдиниų parodymą sekancio atsilankymo proga; KASOS vedėjui J. A. Mieželiui ir sekretorei A. Césnaitei su padėjėjomis už rodinius, kurių tarpe dar ir Kalėdų eglutė tebestovėjo; Šv. Pranciškaus Misių Koplyčios kunigams, ypač gerb. Prel. J. Balkūnui už pamokinančias pastabas Kolumbijos ir P. Amerikos lietuvybei. Ir naujam L. Klubo Pirm. A. Karniui su Ponia, kurių rodiniai liko neišfilmuoti dėl laiko stokos, todėl bus malonu dar kartą sugrįžti j jų jaukųjį Lietuvos kampejį.

Ir prašau atleidimo tautiečiams, kurių pakvietimu j namus jau nebegalėjau pasinaudoti dėl įsipareigojimų laiku sugrįžti Kolumbijon.

Visiems dar kartą tariau nuoširdų Ačiū, kad nepagailėjote man parodyti iš Lietuvos tebesaugojamąjį mūsų tautinį lobį. Būtų gera, kad moderniškųjų vaizdinių užrašų pagalba šie puošmenys, su Jūsų įkalbėjimais lietuviškai, per daraktoriškai nusiteikusius pasišventėlius galėty pasiekti mūsų nutaustančius šeimų židinius Kolumbijoje ir P. Amerikoje, kuriose nebesigirdi lietuvių kalbos. Norėčiau su Jumis tolimesnio pasitarimo šiuo mums visiems opiu klausimu. Mano adresas: Jonas Kaseliūnas, Apart. Aéreo 37 - 19, MEDELLIN, Colombia.

Prieauglyje lietuvių kalbos vartojimo savitarpyje atgavimo būdas:

KASDIENINIO BENDRAVIMO SAMBŪVIŲ ĮVEDIMAS ŠEIMŲ ŽIDINIŲ APLINKOSE PER IŠ TOLIMESNIŲ VIETŲ ATVYKUSIUS PROGRAMĖLIŲ PRAVEDINĖTOJUS.

a) Kasdieninio Bendravimo sambūviai, tai tokie, kur susirinkusieji nebesivadins mokiniais, o DALYVIAIS — jaunimas su seniau kartu. Vietoje pamokų, lietuvių kalbos būtų mokomasi natūraliu PRISIKLIAUSYMO KELIU vadovui aiškinimus ir pokalbius atliekant TIK LIETUVIŠKAI, o nesuprantantiems vertėjavimą kad vestų BŪTINAI KITAS ASMUO iš suaugusiųjų bei senimo gretų.

b) "Šeimų židinių aplinkose" reiškia, kad kasdieniniai subuvimėliai kilnotusi iš buto įbutą po 1ą ar ne daugiau 2-ju dienų iš eilės kiekvienas, o po 1-2 dienas pas kitą šeimą, ir t.t. pagal organizatorių (pav.: Tėvų Komiteto) iš anksto su šeimų galvomis išdirbtą ŠEIMŲ LAN KYMO PLANĄ vienerių metų bei 365 d. laikotarpiui.

c) Programų (kurias 365 d. laikotarpiui iš kalno paruošia bei išdirba kultūrinės bei pedagoginės pajėgos) pravedinėtojas ar pravedinėtoja turi būti atvykę iš mažiau pažįstamos vietovės (pav. iš už 100 kilometrų) tam, kad jis (ji) jaustųsi palikę savo kasdieninio gyvenimo

RESTORANAS

VIKTORAS LUKAVIČIUS

Savininkas

Lietuviški ir europietiški valgiai

MALONUS PATARNAVIMAS

Rua Espirito Santo, 118 - Tel. 441.6246

SÃO CAETANO DO SUL

PARDUODAME

AUTOMOBILIAMS

LIPINĖLIUS — Adesivos

SKYDELIUS su grandinėlemis

Chaveiros com emblema Vytis.

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

ŠVENTO KAZIMIERO LIETUVIŠKUMAS

Kun. prof. P. RABIKAUŠKAS, SJ, Religiniame pasaulio lietuvių katalikų kongrese Toronte 1984. IX.1 skaitė paskaitą tema "Šv. Kazimieras: jo šventumas ir lietuviškumas". Čia pateikiame tos paskaitos ištrauką, liečiančią karaliaus lietuviškumą. RED.

(Tęsinys iš praeito nr.)

ilgiausiai, net 10 metų, užtruko 1512 metais strateginės Lietuvos Smolensko tvirtovės apsupimu prasidėjęs karas su Maskva. Jį skaudžiai pergyveno visa Lietuva. Ta proga pirmąsyk išgirstame visos tautos pagalbos šauksmą į stebuklais jau garsų karalaitį Kazimierą. Tą šauksmą mums užrašė lenkas poetas Andrius Krzyckis (Cricius), kuris 1513 m. su karaliaus dvaru ir karaliene Barbora (Krzyckis buvo jos dvaro kancleris) atvyko ilgesniam laikui į Vilnių. Vilniuje Krzyckis tuojau nuėjo į katedrą aplankyti kapą Kazimiero, apie kurį visi kalbėjo. Ta

rūpesčius toli ir, kad naujoje vietoje šeimų galvos jaustų pareigą prie šeimų nakydinimais pasirūpinti ir atvykėlio vėžinimą ir pramaitinimą organizuoti. Atvykėlio (és) "daraktoriavimo" laikas: 1 mėnuo, ilgiausia — 3 mėnesiai.

d) Pagrindinė užsiėmimų medžiaga: Mokymasis specialybių, amatų, profesijų, švaros, auklėjimosi pagrindų ir t.t. ne tik savo, bet ir kitiems žmonėms patarnavimo tikslu už prieinamą kainą.

e) Antraeilė medžiaga: Dainos, šokiai, žaidimai, vaidyba, papročių laikymasis, tėvų žemės per vaizdjuostas pažinimas, lietuviai ir jvykiai vaizduose ir t.t. ir t.t. po užsiėmimų butą paliekant švaresnį, negu rado.

f) Dėl medžiagos sukaupimo ir dėl gerai išbaigtų programėlių paruošimo tėvai ir kultūrininkai terašo man adresu: Jonas Kaseliūnas, Apart. Aéreo 37 - 19, MEDELLIN, Colombia, S. A.

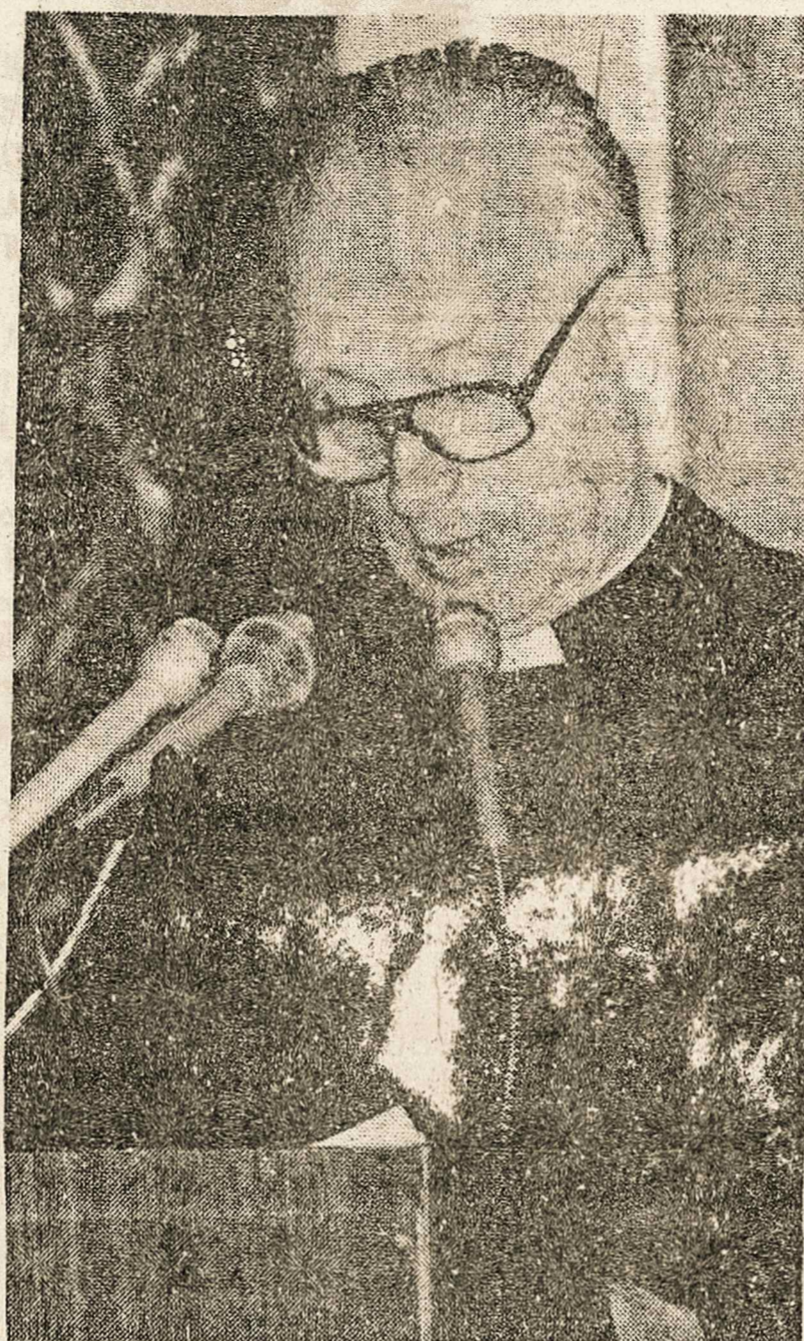
Jūsų:

Jonas Kaseliūnas

DR. PAULO ŠLEPETYS

CIRURGIA PLÁSTICA
ESTÉTICA E REPARADORA
LIPOASPIRAÇÃO

Rua Augusta, 2.709 — Conj. 32
Fone: 881-8077 — Hor. 12—18 h.
KALBAMA LIETUVIŠKAI

Kun. prof. PAULIUS RABIKAUŠKAS, SJ, skaito paskaitą Religiniame pasaulio lietuvių katalikų kongrese Toronte apie šv. Kazimiero šventumą ir lietuviškumą.

Nuotr. St. Dabkaus

proga jis sukūrė ilgą lotynišką 68 eilučių eiliuotą pasveikinimą — maldą "Ad tumulum divi Casimiri" — "Prie dangiškojo Kazimiero kapo". Jis kreipiasi į Kazimierą, kad nuo savo sosto iš aukštybių pažvelgtų čia į Žygimantą, savo brolių, ir į kenčiančią tėvynę. Jis rašo (lietuviškai išvertus): "Į tave nelaimių prislėgti kreipiamės, tave pas Dievą daug galintį maldaujame: skubėk gelbėti tėvynę; tėvynę gelbėk, neapleisk savo šlovingojo brolio".

Tai tikriausiai nebuvo vienišas jautrios poeto širdies šauksmas. Matyt, visi Vilniuje meldė Kazimiero užtarimo. Kai pavojai nemažėjo (sekančiais 1514 m. netgi aštrėjo), ypač kai tą vasarą rusai paėmė Smolenską, reikia manyti, ir lietuvių kreipimasis į Kazimierą, kad gelbėtų tėvynę, dažnėjo ir stiprėjo. Ir štai, vos penkiom savaitėm praėjus nuo Smolensko praradimo, 1514 m. rugsėjo 8 d. karaliaus Žygimanto 25-30.000 karių, vadovaujamų garsaus vado Konstantino Ostrogiškio, prie Oršos sutriuškino didžiulę Maskvos armiją (apie 80.000 vyrų).

Visoje Europoje nuskambėjo nepaprastos lietuvių pergalės garsas. Apie

30.000 rusų žuvo, daug maskviečių pateko į nelaisvę. Nors tas laimėjimas nepadėjo atgauti Smolensko, jis tačiau buvo lietuviams labai naudinga atgaiva. Nedaug iš tų laikų teturime istorijos šaltinių, bet, manau, nesuklysiu prileisdamas, kad jau tais metais daug vilniečių šią netikėtą pergalę priskyrė karaliaus Kazimiero užtarimui ir pagalbai.

Ketveriais — penkeriais metais vėliau įvyko visiems gerai žinomas stebuklingas lietuvių laimėjimas prieš daug "gausesnius ir stipresnius rusus". Tai šv. Kazimiero užtarimu įvykęs stebuklas prie Dauguvos. Kaip jis šiandien vaizduojamas ir aprašomas istorikui sukelia nemažai abejonių. Ir pirminiai šaltiniai pirmu žvilgsniu atrodo ne visai aiškūs.

Pirmasis tą stebuklą užrašęs vysk. Ferreris, kuris ką tik Vilniuje buvo apklausi-nėjęs nepaprastos lietuvių pergalės liudininkus, nežino nei Dauguvos, nei ant balto žirgo pasirodžiusio Kazimiero. Aprašo tikrai karštas lietuvių maldas į Kazimierą ir po to nedidelio jų karių būrio, apie 2000 vyrų, pergalę prieš 60.000 maskviečių raitelių. Tai įvykę ne 1518, o 1519 metais.

Ferrerio rašytą šventojo biografiją už 80 metų perrašė Vilniaus prel. Grigalius Svencickis. Nuostabios lietuvių pergalės prieš rusus stebuklą jis praplėtė aprašymu apie netikėtai apgultą Polocko tvirtovę, apie atskubėjusius lietuvius į pagalbą, apie patvinusią Dauguvą, apie jauną raitelį, apsisiautusį baltu apsiaustu, kuris, pervedęs lietuvius karius per upę ir taip išgelbėjęs Polocką nuo didelės nelaimės. Visa tai įvykę 1518 metais. Bet Svencickis pakartoja ir tai, ką buvo rašęs vysk. Ferreris apie lietuvių susirėmimą su rusais 1519 m. ir netikėtą kovos laimėjimą. Vadinasi, pagal Svencickį, šv. Kazimieras du kartus, 1518 ir 1519 metais, stebuklingai padėjo lietuviams nugalėti juos užpuolusius rusus.

Mūsų istorikai tačiau nežino vieną stebuklą, būtent tą, kuris įvyko prie Dauguvos.

(Bus daugiau)

Už lietuvišką knygą ir spaudą lietuviai tiek daug kovojo ir kentėjo. Dabar lietuviška knyga stovi ir dulka kloskų lentynose, laukdama, kol kas ją nupirks.

ADVOCACIA E IMÓVEIS

EDSON DEOMKINAS

Direito CIVIL - Dir. CRIMINAL

Direito TRABALISTA

Av. Novo Horizonte, 213 - Conj., 2

COMPRAS - VENDAS -

ADMINISTRAÇÃO DE BENS

Vila Sacadura Cabral - S. André

Halina Mošinskienė

A. A. KUN. ANTANO PERKUMO
ŠVIESIAM ATMINIMUI

Tyla —

Kančios taurė iki paskutinio lašo tuščia —
Kryžius pakilo nuo nuvargusių pečių —
Ir stojosi visu spindėjimu
palaimos vainiku ties velionio karstu.

Minia suklupo, kaip akmenys sustingo
maldoje —

“... Amžiną atilsį duok Viešpatie”
šnabžda lūpos...

Tyla.

“Ite, Missa est” taria žodį Vyskupas,
šnabžda kunigai...

“Requiescat in pace” gieda chorai,
angeriai...

Žvakių liepsna siūbuoja pavėjui altoriaus
Ašaras šluosto nuliūdus minia priglūdus
prie piliorių.

Bet tylą drumščia nerimas krūtinėj,
taip jaudinančios giesmės tolumose
skambas aidas.

likęs širdyje, kai negandas glaudėsi prie
Šv. Jėzaus likimo:

“Iš šios mūs žemės ašarų klonio,
Kyla į dangų gaudūs balsai,
Dieviška Širdie, versmė malonių,
Mūs širdžių verksmo tu išklausai.

Išgirk meilingai mūsų šauksmus,
Savo malone gelbėki mus.

Dieviška Širdie, Tu mūs viltis,
Glausk mus prie savęs, sielos atgis.

Širdie švenčiausia, išgirk meldimą,
Imk mūsų širdis kol jos alsuos.

Visai žmonijai duok atgimimą:

Tik Tavo garbei ji tegyvuos.

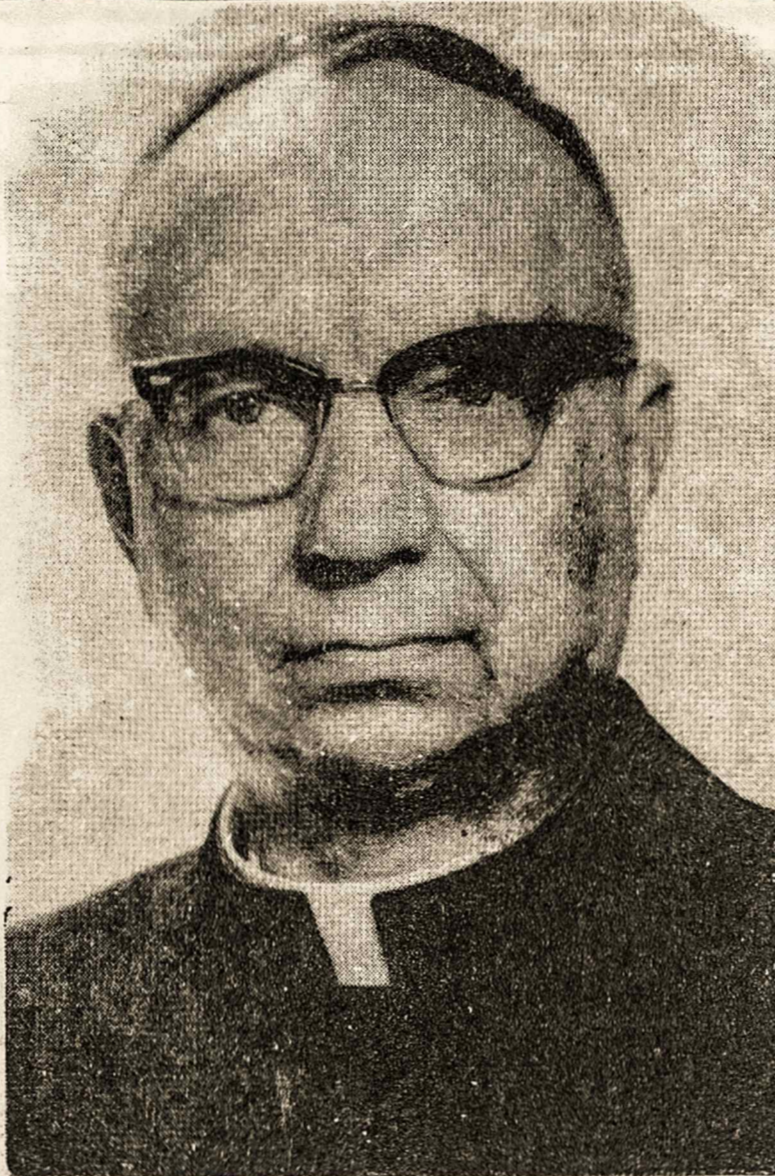
Jei jas apleisi, kas išganys?

Dieviška Širdie, Tu mūs viltis,

Glausk mus prie savęs — sielos atgis.

Užgėso žvakės altoriuos. Išsiskirstė minia.
Tyla.

Susimąstykime ties Saleziečių misijonieriaus gyvenimo didžiuoju pašaukimu — to kuklaus žmogaus, kaip mes čia, kiekvienas — **kun. Antano Perkumo**. Ar iš viso, mes suprantame misionieriaus pareigas? Juk tai yra tie patys “apaštalai” kaip buvo pirmieji prieš 2000 metų gyvenę su Jėzumi, su juo bendravę. Persiėmę Šv. Dvasios įkvėpimo ir šiandieną jie eina, keičia skelbdami Evangelijas. Ir šiandien

na jie kankinami ir žūdomi, ką yra patyrę kun. Antanas Perkumas ir Petras Urbaitis Kinijoje. Tokie patys kankiniai yra kun. Svarinskas, kun. Tamošaitis, Sibiro tremtyje žuvęs vysk. Rainys ir kt. Stuthofo lagery kaip užgesintas žiburys kun. Lipniūnas... Sunku visus suminėti. Kankinys nežinomas, o ypač baisu yra tiems, kurie turi “parduoti savo sąžinę”, kad kitiems būtų lengviau.

Kun. Antanas Perkumas dabar jau susitiko su savo mažuoju broliuku Petriuku — Dievo malonėje kartu ilsisi.

Tebūnie palaiminti visi tie, kurie kalbėdami “Tėve mūsų” — Jėzaus paliktą amž. testamentą atleidžia kaltes savo kaltininkams.

Nerandu daugiau žodžių išreikšti a.a. garbingam velioniui, kankiniui kun, Antanui Perkumui. Jo paties gyvenimas yra visiems misionieriams, o ypač lietuviams, pavyzdys. Reiškiu gilią užuojautą Venezuelos lietuviams — sielovadoje netekusiems brangaus patikėtinio.

Gili užuojauta ir kun. Saleziečių kongregacijai visame pasauly, kur Antano Perkumo vardas tikrai širdyse jamžintas.

Garbė Jėzui Kristui ir Šv. Dvasiai mūsų gyvenimo apšvietime taikos, darbštumo ir pagarbos vieni kitiems, šviesiam atminimui kun. Antano Perkumo pavyzdžiu.

Halina Mošinskienė

NUO MARIŲ IKI MARIŲ

Tyliausiuos užkampiuos girdėsi žodį
Lietuvos.

Gal netikėsi, bet iš tiesų,
kur bepatektum rasi lietuvių atžalų.
Net juodžiausias negras prabilis į tave: —
“Lietuvis? mylimas svetys mumyse”.

Esame mažytė tauta, bet galinga dvasia.

Ne vien didžiuose miestuose, galybėje
stiprūs —

Šiaurės Amerikų kontinenruose vikrūs,
o ne. — Ne iš ten eina tautybės versmė.
Ji — didžiųjų Dvasios galiūnų nešama —
alkana, sutrinta nuo darbo ranka.

Nes esame mažytė tauta, bet stipri savo
dvasia.

Suprasti tautos galiūnus, didvyrius jų
aukoje,
nuo ledynuoto Vandenyno iki Afrikos
bado,
neaprépia mūsų kasdienybė, ne —
Lavinuitės patogumų šiltame glėbyje ir
laboje.

Nes savyje, kaip kriauklėje saugome save.

O ateis diena, kai kankiniai sugrižę iš
ledynų,
ties savo rauplėtas rankas į mus,
kai šiltuos vandenynuos išmirkusi širdis
jas atstums ir atmes.

Ir tada, kai Lietuva bus laisva —
bus dantų griežimo ir keršto metas.
Ir draugas draugo nebepažins ir Vyskupų
palaima
teliks prisiminimuose, kaip palaimos
metas —
o sąžinėje kiekvienas už savo darbus
atsakys.

ŠALPOS RATELIS

Iki vasario pabaigos prie Šalpos Rate-
lio prisidėjo savo jnašu:

Leokadija Vancevičienė . . .	Cr. 20.000
Marija Jakiūnienė	Cr. 20.000
Damas Valenta	Cr100.000
NPN	Cr400.000

Lai geradariams Viešpats gausiai atly-
gina!

Dra. HELGA HERING

MÉDICA — GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 — B. do Limão
Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI

CHOPPERIA

ALEXCHOPP LTDA.

CHOPP — PIZZA — QUEIJOS — FRIOS
RESERVAS PARA FESTAS — MUSICA AO VIVO
Rua SOLON 1062 — Bom Retiro — Tel. 223-2333

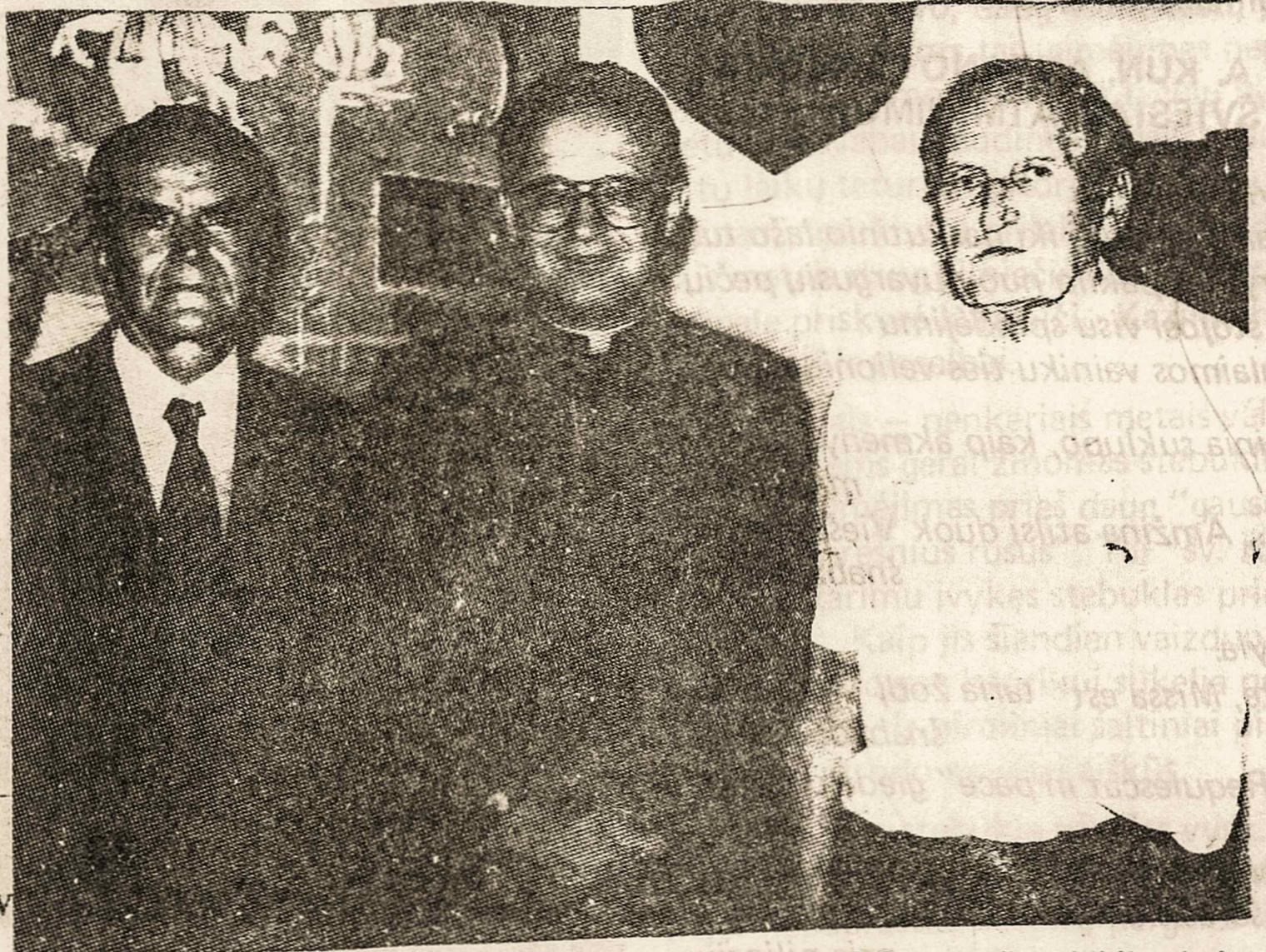
Kun. Dr. Ant. Milius

PATRIJOTINIŲ MINČIŲ PYNĖ VASARIO ŠEŠIOLIKTOS ŠVENTEI ATŽYMĖTI

"Sinojaus keliai liūdi, nes nėra einančių į šventes. Jo kunigai verkia, jo mergaitės išniekintos... mažutėliai išgabenti į nelaisvę (Jer. R, 1,4).

Šie pranašo Jeremijo raudų žodžiai kalbami arba giedami per šventosios savaitės pamaldas prieš Velykas. Tos liūdnos raudos tada išsiveržė iš pranašo skausmu suspaustos širdies, kada jis matė savo tėvynę priešų draskomą ir žiauriai naikinamą.

Pasitraukęs nuo bolševikų iš Lietuvos gavau pirmąją pastogę pas vieną Austrijos kleboną. Jo knyginėly susiradau giesmyną su pranašo Jeremijo raudomis ir dažnai savo kambarėly pergiedodavau. Raudų žodžiai ir melodija išreiškia gilų sielos skausmą ir liūdesį. Dažnai Klausytis liūdny melodijų nėra malonu. Dėlto klebonas, kaip ir norėdamas mane paguosti, įtikinėjo, kad esą nenaudinga man tas Jeremijo raudas skaityti ir giedoti. Tada aš jam įrodinėjau, kad Jeremijo raudos Lietuvos gyvenime daugeliu atvejų beveik žodis žodin išsipildė ir pildosi, ir dėl to ta graži, liūdna melodija saime veržiasi iš skausmu suspaustos lietuvių širdies. Ir čia pat pacitavau klebonui kai kurias vietas iš pranašo raudų ir palyginau su skaudžiais Lietuvos įvykiais, ją raudoniesiems sukausčius. Jeremijas raudojo: "Sinojaus keliai liūdi, nes nėra einančių į šventes... Jo kunigai verkia, jo mergaitės išniekintos... mažutėliai išgabenti į nelaisvę (Jer. 1,4). Svetimiesiems teko mūsų dalia ir mūsų namai — atėjūnams (Jer. R. 5,2). Lietuvoje persekiojami tie, kurie lankosi į pamaldas, bažnyčios apdedamos nepakeliamais mokesčiais ir paverčiamos sandėliais ar kinų, teatrų bei pasilinksminimų salėmis. Jos (Lietuvos) ne tik kunigai, bet ir vyskupai sodinami į kalėjimus ir žudomi. Šimtai tūkstančių lietuvių išgabenta į Rusijos gilumą sunkiesiems darbams, badui, šalčiui ir mirčiai, o jų namai atiduodami svetimiesiems atėjūnams. Po tokių paaiškinimų mano gerasis šeimininkas mažai surasdavo paguodžiančių žodžių pasakyti, ir tos liūdnos Jeremijo raudų melodijos buvo pripažintos teisėtomis. Jos

J. E. vysk. PAULIUS A. BALTAKIS Brazilijos Lietuvių Sąjungos rūmų bibliotekoje lydimas Sąjungos pirmininko Aleksandro Bumblio ir bibliotekos tvarkytojo Jurgio garškos.

Nuotr. P. Rukšio

kambėjo toliau, tik šiek tiek tyliau.

Kam tai pasakojau? Tai padariau dėl lviųjų priežasčių. Pirmą, švenčiant tautos sukaktis, labiausiai atsistoja prieš akis sunkus ir kruvinas dabartinių gimtosios šalies kryžiaus kelias, ir antra, tu norėjau paskatinti tėvynės sūnus ir dukas neskaudinti Lietuvos — motutės širdies jos užmiršimu.

Kaip turi būti branginama tėvynė? Poetui Adomui Mickevičiui ji sveikata atstoja. Štai jo žodžiai: "Lietuva, mano meilė, šalele gimtoji. Tas tik supras, kad tu jam sveikata atstoji, kas jau tavęs be-eko".

Psalmininkas tokiais griežtais žodžiais pareigoja rūpintis savo tėvynę:

"Jei užmiršiu tave, Jeruzale — Tėvyne, tebūna užmiršta mano dešinė. Tėpripa mano liežuvis prie gomurio jei aš nepamenu tave" (psl. 136, 5-6)

Tai tėvas ir motina, brolis ir sesuo, draugai, tėvų namai, gimtinė ir jos apylinkė, kalneliai ir kloniai, pieva ir šaltinėlis, tai visa sudaro Tėvynės sąvoką. Nuostabiai Viešpats Dievas sutvėrė žmogaus širdį; gali ją likimas toli nublokšti, bet jina visuomet ilgisi gimtinės, nori tėvynę sugrįžti ir maldauja dainiaus žodžiais: "Leiskit į tėvynę, leiskit pas tėvus, tem pradžiusg krūtinė, atgaivins ausmus." Pra stas yra tas žmogus, kuris

skelbia: "Ubi bene, ibi patria — kur jam gerai sekasi, ten ir jo tėvynė". Tokius lietuvius tegul gaivina ir sustiprina Tautos Atgimimo Dainiaus žodžiai: "Graži tu mano tėvynė, šalis, kur miega kapuos didvyriai. Graži tu savo dangaus mėlyne. Brangi: tiek vargo, kančios prietyrei. Dainiui tėvynė dar brangesnė pasidaro, nes ji tiek vargo ir kančių patyrė ir patiria.

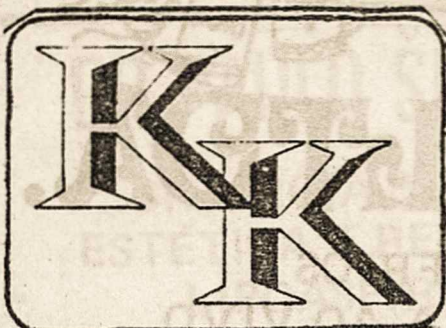
Kitoje vietoje poetas džiaugiasi ir grožisi tėvyne: "Ar giedrios išaušta pavasario dienos, ar krinta nuo dalgio žvangūnai lankos, ar dreba nuo šalčio apleistos rugienos, — mums sava tėvynė graži visados. Ar pavasaris išaušta, ar kaitri rugpjūtė, tu gražiausia, maloniausia Lietuva — motutė".

Paprastai kiekvieno padoraus ir normalaus žmogaus širdy gema didesnė meilė savajam kraštui, kada tenka dėl vienokių ar kitokių priežasčių su juo atsiskirti. Pav. į Ameriką išvykusio kilni lietuviškoji širdis taip prabyla:

A. SLIESORAITIS — G. BACELIS

AUTO POSTO
ITAPEMA LTDA.

Est. Velha Rio-SP. Km.84
Jacareí — Tel. 51-4963

Kayres, Kairys & Cia. Ltda.

INDÚSTRIA DE PEÇAS
LINHA MERCEDEZ BENZ

Fones: 271-1173 e 271-4652

R. SUZANA, 961 - CEP 03223 - Jardim Independencia - S. Paulo

A. SLIESORAITIS — G. BAČELIS

AUTO POSTO

N. S. DAS GRAÇAS LTDA.

Rua Chavantes, 211
Pari — Tel. 93-6294

“Yra šalis, graži šalis, kur augom mes maži. Ten pievos skęsta žieduose ir paukščiai čiulba miškuose. Ir skamba dainos tos šalies, kurios taip meilios prie širdies”... Ypač šios strofos žodžiai savaimė veržiasi iš tremtinio lietuvio širdies: “Kada sugrįšim į tėviškėlę mielą, tada iš džiaugsmo pravirks manoji siela”.

Toliau. Kiekvienas lietuvis privalo nepamiršti, kad Vasario 16-toji yra sunkių kovų, nesuskaitomų aukų, mišžiniško pasišventimo, nepalaužiamo tikėjimo ir moralinio drausmingumo šventė. To drausmingumo, pasišventimo ir garbingo elgesio Lietuva ir mūsų pačių asmeninė gerovė šiandien labai ir labai reikalinga. Juk kietą, žūbūtinę kovą vedame ne tik už gimtosios žemės laisvę ir nepriklausomybę, bet ir už tautos gyvybę, nes Raudonasis Rytų slibinas nori ją visai sunaikinti. Mes vieni kovos nelaimėsime. Mūsų likimas didžiausioje dalyje yra kitų rankose. Dėlto visų pirma neprivalom duoti priešui į rankas nė mažiausio ginklo mus pulti ir šmeižti.

Vasario 16 turi būti pasiryžimo diena nusikratyti vosokiomis negerovėmis.

Vasario 16 yra ir vilčių sustiprinimo šventė. Mūsų tautos priešas yra nepaprastas, nes jis yra kartu ir Dievo priešas. Jo kova nukreipta netik prieš mus, bet ir prieš Dievo tiesą ir tvarką. Jokia žemiška ir pragariška galybė negali laipėti kovos prieš Dievą. Tų pražūtingų ir neteisingų jėgų didybė, išmušus Viešpaties teisingumo valandai, bus sutriuškinta pagal šiuos psalmininko žodžius: Dievas trupina šaudykles ir laužo ginklus, kuris taria žodį ir dreba žemė. (Ps. 45).

REKOLEKCIJOS LITUANIKOJE

J. E. Vyskupo Pauliaus Baltakio, OFM, Sanpaulyje lankymosi Sodyboje Lituanikoje buvo prarastos lietuviams savaitgalio rekolekcijos, kurias organizavo V. Zelinos parapijos klebonas kun. J. Šeškevičius.

Rekolekcijų prelegentai buvo 3: J. E. vysk. P. Baltakis, kun. J. Šeškevičius ir kun. Pr. Gavėnas.

Po konferencijų visi rekolekcijų dalyviai susiskirstė į 2 atskiras grupes diskusijoms, kuriose kiekvienas turėjo pasisakyti, kaip jis suprato girdėtos konferencijos temą. Diskusijoms vadovavo E. Bendoraitienė ir A. Tatarūnienė.

Pirmoji konferencija buvo J. E. vyskupo P. Baltakio penktadienį vasario 21 d. vakare. Jos tema — Žmogaus svarba Dievo planuose”. Kiekvienas iš mūsų esame kitoks, t. y. nepakartojamas pasaulyje.

Antroje konferencijoje šeštadienio rytą vyskupas kalbėjo apie kiekvieno mū-

šų misiją. Kitaip sakant, ko Dievas iš mūsų laukia, kad mes atliktume eidami per gyvenimą. Iš tikrųjų, diskusijose pamatėme, kad kiekvieno mūsų misija yra kitokia.

Po pietų kun. J. Šeškevičius pravedė dar 2 konferencijas. Pirmoje kalbėjo apie Dievo malonę ir Kristaus karalystę, Dievo malonė gaivina ir stiprina mus gyvenimo keityje. Diskusijose visi pasisakė kaip kas jaučia Dievo malonės veikimą.

Sekančios konferencijos tema buvo “Pasauliečių pareigos Bažnyčioje”. Yra daug darbų, kuriuos galėtų atlikti pasauliečiai. Reikia apaštalauti. Gyvose diskusijose priėjome išvados, kad Sanpaulio lietuviai turėtų daugiau apaštalauti ir patraukti mūsų jaunimą prie Dievo, prie Bažnyčios. Jaunuoliams taip pat labai reikalingos rekolekcijos, nes jiems reikia papildyti religines žinias. Jaunimą reikia kreipti ir prie Bažnyčios ir prie lietuviybės. Vyskupui patariant, tuo tikslu buvo padaryta 13 įvairių pasiūlymų, kuriems svarstyti nutarta susirinkti balandžio 13 dieną Vila Zelinoje.

Sekmadienį kun. Pr. Gavėnas kalbėjo apie artėjantį Lietuvos krikšto 600 metų jubiliejų ir šiemet paskelbtus dvasinio atsinaujinimo metus. Prelegentas patiekė plačią programą, kurios įvykdymui reikės daug pastangų. Numatyta todėl kvieisti į darbą visas Sanpaulyje veikiančias lietuvių organizacijas bei kultūrinius vienetus. Visi dalyvavusieji pritarė, kad kun. Pr. Gavėnas būtų viso to darbo koordinatorių. Ta proga J. E. Vyskupas pranešė, kas yra ruošiamas Šiaurės Amerikoje, Kanadoje bei Europoje Lietuvos krikšto jubiliejaus metams.

Rekolekcijos buvo užbaigtos šv. Mišiomis Lituanikos koplyčioje. Jas atnašavo J. E. vysk. P. A. Baltakis, OFM kartu su kun. Pr. Gavėnu. Mišių metu vyskupas suteikė dviem lietuviams jaunuoliams Sutvirtinimo Sakramentą. O prieš šv. Mišias Vyskupas pašventino Lituanikoje pastatytą lietuviško stiliaus klėtelę — ar-

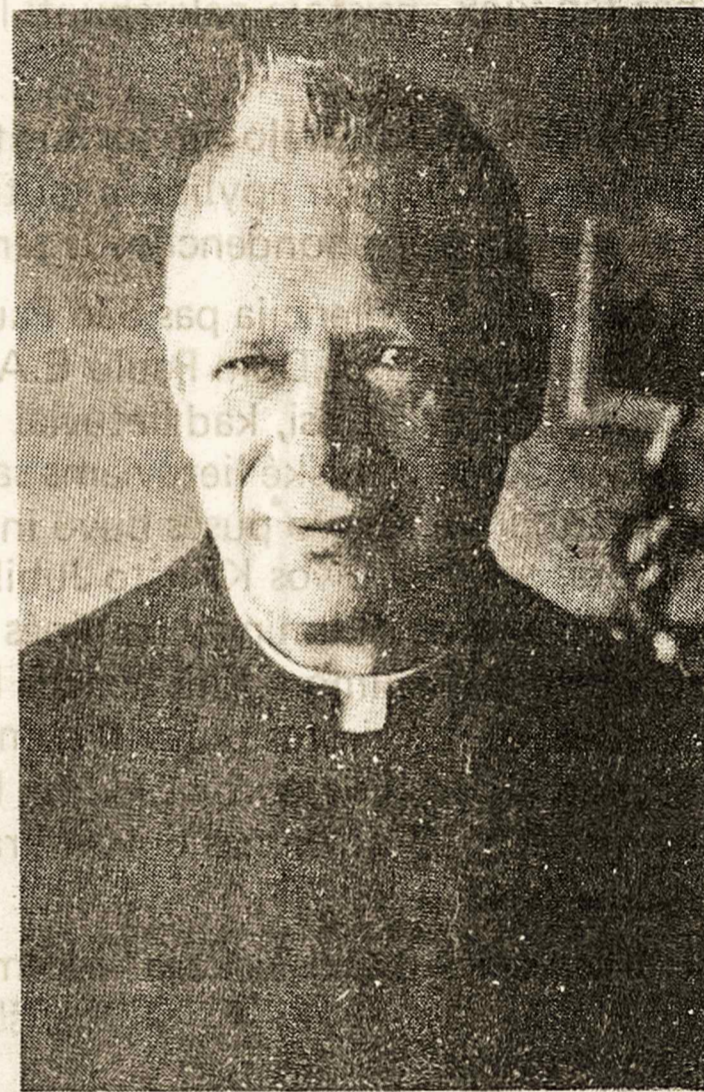
chyvą.

Gaila, kad šiomis retomis rekolekcijomis, dalyvaujant mūsų Ganytojui, galėjo pasinaudoti tik apie pora tuzinų tautiečių, nes daugeliui sąlygos buvo neprieinamos.

Ar nebūtų įmanoma organizuoti rekolekcijas lietuviams kiekvienais metais? Bet geriau Sanpaulyje — mūsų bažnyčioje ir salėse.

Mg. V-nė.

MŪSŲ LIGONIAI

T. STASYS KULBIS, SJ.

J. E. Vysk. Paulius Baltakis gavo pranešimą iš Čikagos: Prieš savaitę Montrealyje mirė Tėvas STASYS KULBIS, SJ. “Atėjo į šį pasaulį 1910. I. 14 d. Įstojo į Jėzaus draugiją 1930. VIII. 17 d. Pašventintas kunigu 1942. V. 13 d. Pradėjo amžiną gyvenimą 1986. II. 10 d.”.

Tavo ištikimiesiems, Viešpatie, gyvenimas nesibaigia, o tik keičiasi... Tad priimk ir t. Stasj Kulbį į amžinąją šeimą savo artumoje.

Gili broliška užuojauta Tėvams Jėzuitams ir visai lietuviškajai dvasiškijai.

KULTŪRINIS KAZIMIERINIS FONDAS — FUNDO CULTURAL CASIMIRIANO

1. Kazimierinių Metų Ruošos komitetas	Cr. 1.000.000
2. N.N. Poeto Venancijaus Ališo atminčiai	Cr. 5.000.000
3. Šv. Kazimiero p-ja T. Jono Bružiko, SJ, atminčiai	Cr. 1.000.000
4. Kun. Dr. J. Prumskis MŪSŲ LIETUVAI	Cr. 2.240.000
5. Jadv. Grigienė (USA) Marytės Bumblienės atminčiai	Cr. 557.000
6. S. Paulo “Palangos” skautai	Cr. 200.000
7. Alg. Baužys a.a. Juozo Baužio atminčiai	Cr. 2.000.000
8. Antanas Gaulia MŪSŲ LIETUVAI	Cr. 1.000.000
9. Vaclovas Kontautas	Cr. 50.000
10. G. Bačelio ir A. Sliesoraičio vardu	Cr. 500.000

PAGERBKIME SAVO MIRUSIUOSIUS
Į RAŠYDAMI JUOS Į KK FONDA

MŪSŲ ŽINIOS

VYSKUPŲ LANKYMASIS BRAZILIJŲ

Tęsdami J.E. Vysk. Pauliaus Baltakio, OFM, lankymosi kroniką, perteikiam trumpai kelis duomenis (kurie vienu ar kitu korespondentų perduodami atskirai).

Po rekolekčių Lituanikoje, Vyskupas ten kiek apsisistoję pakvėpuoti lietuvišku oru.

26-28 vasario turėjo progos susitikti su Rio de Janeiro ir apylinkių tautiečiais. — Laukiam korespondencijos iš tenai.

Kovo 1 — audiencija pas São Paulo arkivyskupą, kard. Dom Paulo E. Arns. Kardinolas džiaugėsi, kad lietuviai turi savo vyskupą ir reiškė lietuviams savo prielankumą. Iš savo pusės buvo informuotas apie Lietuvos Krikšto Jubiliejų, kurį Popiežius iškilmingai paminės Romoje tik tūn galimom iškilmėm, o kardinolas buvo pakviestas pravesti paminėjimą pamaldomis katedroj 1987 m. birželio 14 dieną. Susitikimas buvo tikrai draugiškas.

Tos pačios dienos vakare "iškilminga jubiliejinė vakarienė — Vyskupo išleistuvės" Ramovėj, V. Zelinoj.

Sekmadienį, kovo 2 — šv. Kazimiero šventė jo vardo parapijoj.

Pirmadienį — aplankymas mūsų tautiečio, dr. Vytauto Šiaulio, didingo vaisių fabriko São Paulo pašonėj ir susitikimas su būriu lietuvių veikėjų. — Plačiau sekančiam numerį.

UŽSIMOKĖJO UŽ "ML"

Juozas BENDŽIUS	Cr. 150.000
Petras NARBUTIS	Cr. 150.000
Anelė KALVINSKAITĖ	Cr. 200.000
Vytautas URBONAS	Cr. 200.000
Ona URBONAS	Cr. 200.000
Angela PUMPUTIS	Cr. 150.000
Antonio ZALUBAS	Cr. 150.000

PIETŪS-PAGERBIMAS

Rengia Brazilijos Lietuvių Bendruomenė
1986 m. kovo 9 d., 12,30 val.

Sąjungos - Aliança salėje
Rua Lituânia, 67 — Moóca

Programa

- Įteikimas pažymėjimų baigusiems Lietuvių Kalbos ir Kultūros kursą PUC Universitete
- Pagerbimas to paties kurso dėstytoju
- Pagerbimas trijų visuomenininkų, kurie daugiausia pasižymėjo 1985 metais Lietuvos išgarsinimo veikloje.

Rezervuoti bilietus iš anksto — tel. 63.73-44/ 274.51-16

Šio "ML" numerio GARBĖS LEIDĖJAS

OLGA VASILIAUSKAITĖ PINEDA MARCOS

E savo motinos ONOS VASILIAUSKIENĖS
6 metų mirties sukakties proga (1980.III.1).

Energingai veikėjai ir spaudos rėmėjai nuoširdi
padėka ir geriausi linkėjimai.

Administracija

IŠVYKO VYSK. P. A. BALTAKIS

Atradienį, kovo 4 dieną, šc. Kazimiero šventėje, mus paliko mūsų vyskupas. Naują Guarulhos aerodromą jį palydėjo Vera ir Jonas Tatarūnai. Tuo Tarpu kun. Juozas Šeškevičius su Magdalen a ir Aleksandru Vinkšnaičiausturėjo rūpintis Marijos statulą, kurios brazilų burokratija neleido persiųsti Argentinon žemės transportu. Mielam vyskupui Pauliui A Baltakiui linkime sėkmingai užbaigti Pietų Amerikos lietuvių lankymą ir laimingai sugrįžti į JAV-bes.

A. A. KUN. ANTANĄ PERKUMĄ PRISIMENANT

Ateinantį pirmąjį mėnesio penktadienį, kovo 7 dieną, 19 val., Petro Perkumo Namuose (Rua Tabajaras, 556, Parque da Moóca — prie Jumana gatvės), prieš pradedant lietuvišką adoracijos mėnesinę valandą, apatiniame salone bus trumpas A. A. kun. Antano PERKUMO prisiminimas, dalyvaujant Petro Perkumo okterui ir kitiems tų dviejų iškilųjų Darbėniečių brolių, Perkumų gėrbėjams. Informacijoms galima kreiptis tel. nr. 273-0338.

LAIŠKAS IŠ LIETUVOS

Į V. Zelinos kleboniją atėjo laiškas iš Lietuvos, adresuotas Bruno Cickinis vardu. Rašo Musteikienė Konstancija. Interesuotas jį gali atsiimti klebonijoje.

DĖMESIO!

Pereitą šeštadienį prasidėjo užsirašymas lietuvių pamokoms Vila Zelinoje. Jau užsirašė 35 mokiniai, be mažųjų mokinių grupės mokytojos Liucijos Banytės.

Ateinantį šeštadienį, kovo 8 d., 9 val. ryto, prasidės pirmutinė pamoka su mokinių suskirstymais. Prašome kad visi užsirašiusieji dalyvautų. Kas dar iki šiol negalėjo užsirašyti, galėsite tai padaryti vietoje, Jaunimo Namuose Vila Zelinoje arba per telefoną: 63-73-44.

Brazilijos Lietuvių Bendruomenė

KOVO MĖNESIO GIMTADIENIAI

Sveikiname savo narius, kurie švenčia gimtadienį šį mėnesį ir linkime sėkmės.

- 01/03 - Casimiro Paukštys
- 02/03 - Dorival Martins Pinheiro Junior
- 04/03 - Halina Mošinskis
- 07/03 - Francisca Gurško
- 08/03 - Jorge Prokopas
- 11/03 - Graziela Maria Šiaulys
- 13/03 - Hercules Celescukei
- 15/03 - José Tadeu Roquete Machado
- 16/03 - Cristina G. Vulavičius Czarliski
- 17/03 - Ana Butkevičius
- 18/03 - Aldona M. Valavičius
- 20/03 - Elena Greičius Augustaitis
- 20/03 - Anele Baužys
- 21/03 - Fernando Tijunėlis
- 21/03 - Aifonso Augusto Pinto Jr.
- 22/03 - Paulo Mekšėnas
- 24/03 - Viadas Zukas
- 24/03 - Albina Mickevičius

Sąjungos - Aliança
Valdyba

MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATĄ
GALIMA UŽSIMOKĖTI TAIP PAT V.
ZELINOS PARAPIJOS KLEBONIJOJ

CURSO
AUDIOVISUAL
DO IDIOMA LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA
Informações: tel. 273-0338